

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

Tourists' Satisfaction Towards Agro-tourism In Wang Ang Subdistrict
Cha-uat District Nakhon Si Thammarat Provinceนิลาวัลย์ อินทคง¹ สุพัตรา ศรีสุวรรณ²และสุรินทร์ นียมามงกูร³

Nilawan Intakong, Supattra Srisuwan, and Surin Niyamangkoon

(thongkwaw.intakong@gmail.com)

Received: July 22, 2019

Revised: August 24,

2019 Accepted: December 23,

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว การเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวที่มาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว และการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักท่องเที่ยวที่มาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 331 ราย คำนวณโดยใช้สูตรทาไร่ ยามาเน่ เก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่า t – test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่ (LSD)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ วัตถุประสงค์การมาท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทาง ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 รายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มี

¹ นิสิตหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³ ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อสังคมออนไลน์ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, ท่องเที่ยวเชิงเกษตร, นครศรีธรรมราช

Abstract

The objectives of this research were 1. to study personal factors, travelling factors and exposure to information of tourists. 2. to study tourists' satisfaction towards agro-Tourism. 3) to compare the tourists' satisfaction towards agro-tourism by personal factors, travelling factors and exposure to information of tourists. The samples consisted of 331 tourists' travel agro-tourism. Data were collected by using interviewing schedule. Statistical analyses were frequency, percentage, mean, standard deviation, minimum, maximum, t-test, Oneway Analysis of Variance and Multiple Comparison by Least Significant Difference.

The result of the research revealed the hypothesis testing showed that age, education, career, objectives travelers, the travel vehicles and exposure to media persons different had in tourists' satisfaction towards agro-tourism significant differences at the 0.01 level. Income and expenditure different had in tourists' satisfaction towards agro-tourism significant differences at the 0.05 level. However, sexual, exposure to mass media and exposure to social media were different no in tourists' satisfaction towards agro-tourism significant differences.

Keywords: Satisfaction, Agro-tourism, Nakhon Sri Thammarat

บทนำ

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยเกิดจากการนำพื้นฐานการใช้ทรัพยากรทางการเกษตรมาเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของไทยนั้นพัฒนาโดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคชุมชน และภาคเอกชน ซึ่งกรมวิชาการเกษตรได้จัดตั้งศูนย์วิจัยที่ปรับปรุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตรรวม 18 แห่ง และกรมส่งเสริมการเกษตรมีโครงการท่องเที่ยวเกษตรชุมชนเกษตรที่ได้คัดเลือกหมู่บ้านเกษตรและจัดตั้งเป็น

แหล่งท่องเที่ยวเกษตรโดยพิจารณาหมู่บ้านเกษตรที่มีศักยภาพความพร้อม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา สถานการณ์ท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการขยายตัวของการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งในปี พ.ศ. 2559 มีรายได้รวมจากการท่องเที่ยวทุกประเภทรวม 2,155,188.96 ล้านบาท โดยโครงการอะเมซิง ไทยเทส เป็นนโยบายของภาครัฐและภาคเอกชน ภายใต้คณะทำงานสานพลังประชารัฐ ได้สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ประเมินว่าควรผลักดันให้การท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เติบโตเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีมูลค่าประมาณ 1.38 หมื่นล้านบาท โดยมาจากนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 12,000 ล้านบาท และนักท่องเที่ยวไทย ประมาณ 1,860 ล้านบาท (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบทเน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ในการให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เกิดประโยชน์ สร้างการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสภาพสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และสัตว์เลี้ยง เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น (ศิริภา และจุฑาทิพย์, 2560)

จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นภูเขาสูงต่ำสลับกัน มีการทำการเกษตรที่หลากหลาย เช่น การปลูกไม้ผล การทำเกษตรผสมผสาน ปศุสัตว์ และประมง ทำให้สามารถพัฒนาให้เกิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สำคัญกระจายอยู่หลายอำเภอ หนึ่งในนั้นคืออำเภอชะอวด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมที่จะพัฒนาและเชื่อมโยงเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เนื่องจากเป็นท้องถิ่นที่มีการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างต่อเนื่อง มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีชื่อเสียงพร้อมทั้งมีการขยายตัวของกิจกรรมการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และมีการบริหารจัดการโดยกลุ่มเกษตรกรในท้องถิ่น

ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ถูกยกระดับเป็น 50 แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต้องชม โดยกรมส่งเสริมการเกษตร มีการนำเสนอกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรหลากหลายกิจกรรม อาทิ การบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพร ปศุสัตว์ ประมง เป็นต้น และมีการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในตำบล อาทิ น้ำตก ภูเขา วัด เป็นต้น ปัจจุบันเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลวังอ่าง มีการดำเนินงานทางการเกษตรที่ครอบคลุมที่สามารถให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวได้ตามความสนใจ พักผ่อนหย่อนใจ และสามารถนำความรู้กลับไปประยุกต์ใช้ได้จริง แต่อย่างไรก็ตามการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละสถานที่นั้นจะต้องมีองค์ประกอบหลายส่วน อาทิ เกษตรในท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐและเอกชน (พัชรินทร์ จึงประวัตติ, 2561) เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวที่ดี

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นควรมีการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในแต่ละด้าน เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราชต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว การเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวที่มาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว และการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ดำเนินสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนโดยใช้สูตรของ Yamane โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย จำนวน 331 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และตอนที่ 5 แบบสัมภาษณ์ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทดสอบเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหาความเหมาะสม นำมาปรับปรุงแก้ไข หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบกับนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 30 คน และนำมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของ Cronbach's alpha และวิเคราะห์รายข้อ (item analysis) ของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.934

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่า t - test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (Oneway Analysis of Variance) หรือ ค่า F - test และ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

จากการวิจัยได้ผลดังนี้

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67.7) อายุเฉลี่ยเท่ากับ 45.31 ปี มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 36.0) ประกอบอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 54.1) มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 13,360.12 บาท และรายจ่ายต่อเดือนเฉลี่ย 9,549.24 บาท ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มี

วัตถุประสงค์การมาท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้ (ร้อยละ 37.2) มีลักษณะการเดินทางมากับหน่วยงานที่สังกัดหรือสถาบันการศึกษา (ร้อยละ 67.4) และยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง คือ รถตู้ (ร้อยละ 43.8) ปัจจัยการเปิดรับข่าวสาร พบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารสื่อบุคคลจากผู้นำท้องถิ่น (ร้อยละ 39.9) การเปิดรับข้อมูลข่าวสารสื่อมวลชนจากวิทยุ และโทรทัศน์ (ร้อยละ 51.7) และการเปิดรับข้อมูลข่าวสารสื่อสังคมออนไลน์จาก Facebook (ร้อยละ 38.7)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการจัดการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 24.54) ด้านสภาพพื้นที่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 24.31) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 23.49) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 24.55) และด้านผลิตภัณฑ์และของที่ระลึกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 23.22)

จากการทดสอบสมมติฐาน นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือน มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยด้านการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ วัตถุประสงค์การมาท่องเที่ยว ลักษณะการเดินทาง และยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01)

จากการทดสอบสมมติฐาน นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยการเปิดรับข่าวสาร ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ส่วนนักท่องเที่ยวที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อสังคมออนไลน์ มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวยุคใหม่ มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 45.31 ปี เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ทั้งนี้จะเป็นเพราะเกษตรกรที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต้องการมาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อนำไปต่อยอดการทำการเกษตรของตนเอง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี อาจเป็นเพราะในปัจจุบันครอบครัวส่งเสริมให้บุตรหลานมีการศึกษาต่อจนถึงระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คือ 13,360.12 บาท และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน คือ 9,549.24 บาท

ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ วัตถุประสงค์การมาท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาหาความรู้เกี่ยวกับการเกษตรเพื่อสามารถนำไปปรับใช้ได้ สอดคล้องกับพีรัช กุลชัย (2548) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า นักท่องเที่ยวอยากมาท่องเที่ยวเพื่อให้ได้รับความรู้โดยเฉพาะความรู้ด้านการทำการเกษตร การเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของเกษตรกร นอกจากนี้มีลักษณะการเดินทางมากับหน่วยงานที่สังกัด ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง คือ รถตู้ ทั้งนี้เป็นเพราะมากับหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน พามายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทำให้กลุ่มของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเป็นกลุ่มใหญ่ เพื่อทำให้นักท่องเที่ยวที่มาได้เข้าชม และได้รับความรู้เกี่ยวกับการเกษตรคร่าวๆ อีกทั้งยังช่วยในการประหยัดงบประมาณในการเดินทางอีกด้วย

ปัจจัยการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร พบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารสื่อบุคคลจากผู้นำท้องถิ่น (ร้อยละ 39.9) เนื่องจากการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มากับหน่วยงานที่สังกัดหรือสถาบันการศึกษา ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารที่นักท่องเที่ยวได้รับมาจากผู้นำท้องถิ่น เนื่องจากผู้นำท้องถิ่นเป็นตัวกลางในการแจ้งข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ไปยังนักท่องเที่ยวที่สนใจ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารสื่อมวลชนจากวิทยุ และโทรทัศน์ และเปิดรับข้อมูลข่าวสารสื่อสังคมออนไลน์จาก Facebook เนื่องจากปัจจุบันสื่อมวลชน และสื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อที่นำเสนอทั้งข้อมูลรูปภาพ และวิดีโอ และเป็นสื่อที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงค้นหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ง่าย และรวดเร็ว

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการจัดการโดยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีการจัดการ บุคลากร ค่าบริการ เอกสาร และมีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ดี และมีความเหมาะสม ด้านสภาพพื้นที่โดยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจัดบรรยากาศสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีบรรยากาศที่สวยงาม มีเส้นทางเดินชมที่สะอาด มีสถานที่นั่ง และสถานที่จอดรถจำนวนเพียงพอ สอดคล้องกับพินิจ หิรัญกิติ (2557) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านสิ่งดึงดูดใจ คือ การดูแลรักษาสภาพแวดล้อมความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ความสวยงาม ความเหมาะสมของสภาพภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้จัดเส้นทางเดินชม มีป้ายบอกทาง มีถังขยะไว้บริการอย่างเพียงพอ และมีห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากภายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีกิจกรรมทางการเกษตรมีหลากหลาย อีกทั้งเจ้าหน้าที่มีการสาธิต และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างชัดเจน และน่าสนใจ และด้านผลิตภัณฑ์และของที่ระลึกอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย คุณภาพดี และมีราคาที่เหมาะสม

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่เป็นเพศชาย และเพศหญิง มีลักษณะการมาท่องเที่ยวค่อนข้างเหมือนกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สุวิทย์ จันทร์เพ็ญ (2558) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษา ไร่รุ่งนกราน มอนเต้ เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษา ไร่รุ่งนกราน มอนเต้ เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักท่องเที่ยวที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสังคมออนไลน์แตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากสื่อมวลชน เป็นการเผยแพร่ข้อมูลให้ถึงผู้รับสารคราวละมาก ๆ อีกทั้งสื่อสังคมออนไลน์เป็นสื่อที่มีความใกล้ตัวนักท่องเที่ยว เพราะสามารถค้นหาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรก็สามารถทำได้ง่าย และสะดวก ซึ่งลักษณะของสื่อที่ใช้แต่ละประเภทมีความคล้ายคลึงกัน ทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 ควรมีการเพิ่มช่องทางในการติดต่อเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีหลากหลายช่องทางมากขึ้น เพื่อความสะดวกของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชม และควรเพิ่มจำนวนวิทยากรในการบรรยายภายในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้มีความสามารถในการดูแล และให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง

1.2 หน่วยงานของรัฐควรช่วยประชาสัมพันธ์ผ่านข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวได้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 ควรมีศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในดำเนินการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.3 ควรมีศึกษาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของเกษตรกร ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

รายการอ้างอิง

- พัชรินทร์ จีประวัตติ. (2561). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดนครนายก. *กระแสดนธรรม*. 19(35), 64.
- พิมพา หิรัญกิติ. (2557). พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวชาวไทย. *สุทธปริทัศน์*. 28(88), 363-384.
- พีรชัย กุลชัย. (2548). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริภา มณีรัตน์ และ จุฑาทิพย์ เฉลิมผล. (2560). รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมของเส้นทางสายแม่ริม-สะเมิง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. *แก่นเกษตร*. 45(ฉบับพิเศษ 1), 540-544.

สุวิทย์ จันทร์เพ็ญ. (2558). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมศึกษาไร่่องุ่นกราน ม่อนเต้ เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว, คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). โครงการรายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวรายไตรมาส ประจำปี พ.ศ. 2560. สืบค้น 20 สิงหาคม 2562, จาก https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/policy/article_attach/01ProjectTourismEconomicFinalReport2017.pdf